

Še le sedem sirotic ima srečo, da po tako prijaznih prostorih nove ubožnice brez skrbi tekajo kakor domače in si za svoj namen prizadevajo. Pa kaj je to številce proti velikemu številu tistih, ki niso nič manj potrebne té pomoči, temuč ne mara le še bolj in še v višji stopnji?

Pa kolikim in kolikošnim nevarnostim odidejo uboge reve, ki so sprejete v tolikanj dobrotljivo napravo!

O važnosti obéh naprav še več govoriti, bi se reklo brez potrebe truditi blage ljudi, za kakoršne edino so odmenjene te vrstice.

Obé napravi pa ste le potem zmožni svoje djanje vspešno skazovati, ako se jima naklonijo potrebni pomočki, da se ohranite.

Oziroma na tehtnost tacih naprav in na ravno omejeno okoliščino je slavna c. kr. vlada sestri prednici Leopoldini Hoppe v edinosti z nekaterimi ljudoljubnimi gospodi v Ljubljani pridobila vis. ministersko privoljenje, da smé brez loterijskega davka napraviti srečkanje raznih izdelkov (efektno loterijo) v prid tukajšne hiralnice in dekliške ubožnice.

Ta loterija ima 800 vrst (serij) po 125 srečk, in vsaka srečka stane le 25 soldov.

Vzdigovanje srečk je tako vravnano, da na vsako vrsto (serijo) mora priti 1 veliki in 3 manjši dobitki. Vzdigovanje pa bode velikonočni torek tega leta. Toda napravi vgoden vspeh se zamore doseči pa le z zedinjenimi močmi.

In kdo bi pri takem občno koristnem početju hotel zgolj mrzel gledavec biti? Že samo ta misel, da nobeden si ni svést, če ga kaka neozdravljiva bolezen ne zadene, pa da sleherni otrok utegne po kaki nezgodi postati sirota, — že sama ta misel, pravim, naj navdušuje blage srca k vdeleževanju pri tem početju, da se tako reč zarés posreči.

Veliko jih je pa, ki se jim ne pogreša volja in bi radi po svoje kaj pripomogli, ako bi jim bilo znano, kako naj se reči lotijo.

Takim, kateri so voljni kaj storiti, naj se djanje njih delavnosti zlajšuje, kakor nasledva:

1. Naj to početje (loterijo v prid hiralnice in ubožnice) priporočajo.

2. Naj darujejo takih reči in izdelkov, ki so pripravi za dobitke; sprejemajo jih s hvaležnostjo usmiljene sestre v hiralnici — v Kravji dolini št. 11; v dekliški ubožnici na Poljanah št. 30, in v deželni bolnišnici.

Veliko število izdelkov in reči za dobitke je že skupaj in še obljubljenih; med temi je dosti prav dragocenih.

3. Naj kupujejo srečke, ki se tudi dobivajo po ravno imenovanih hišah. Kolikor za zdaj, se dobivajo srečke v Ljubljani že po naslednjih krajih:

- a) Pri Blaznikovih naslednikih, na Bregu.
- b) Pri peku g. Jenko-tu ob dunajski cesti.
- c) Pri g. Dogan-u v zalogi pohišne robe, v Šelengovih ulicah.
- d) Pri g. trgovcu Lukmanu, v Slonovih ulicah.
- e) Pri g. Tom. Pirnat-u, v štacuni na št. Jakopskem trgu.

f) Pri gospej Šupevčevi, v Slonovih ulicah.

g) Pri g. trgovcu Veču, v šolskem drevoredu.

Kupovanja srečk se skorej vsak lahko vdeleži, ker srečka stane le 25 soldov.

Vodstvo rečne loterije sprejemavce celih vrst (po 125 srečk), kakor tudi darovavce dobitkov, šteje za dobrotnike in o svojem času bode njih imena hvaležno razglasilo.

K temu so šteti tudi tisti sprejemavci celih vrst, ki srečke zlagoma oddajajo.

Kdor bi želel dopisovati, se prosi, naj naredi dopis do vodstva efektne loterije v hiralnici v Ljubljani.

Naj tedaj bode to dvoje delo krščanske ljubezni prav živo priporočeno blagim Kranjcem, — pa tudi vsim drugim blagim srcem po Avstriji in po družih deželah, da pospešuje v blagor ubogim, pa tudi dobrotnikom in celemu velikemu Avstrijskemu cesarstvu!

Nova pogrebna bratovščina.

Banka „Slavija“, katere umno voditeljstvo smo imeli uže večkrat priliko občudovati, iznenadila nas je zopet z novo vpeljavo, katera bo gotovo z občnim priznanjem sprejeta posebno od strani naše prečastite duhovščine.

Po zgledu pogrebnih bratovščin, kakoršne poslujejo po mestih, ustanovila je ona splošno pogrebno bratovščino, katere ud more postati vsakdo, brez razločka starosti in spola in naj stanuje v kakoršnem koli kraju avstrijske države, ako plača pristopnine enkrat za vselej 1 gold., potem pa plačuje vsak teden po 10 kr. Po smrti vsacega uda izplača banka „Slavija“ dotičnemu farnemu uradu, ki je ranjcega pokopal, toliko, kolikor iznašajo pogrebni stroški, ostanek do zneska 50, 100, 150 ali 200 gold. — kar se, se ve da ravná po starosti tistega, ki k bratovščini pristopi, pa se izplača dotični osobi ali za tisti dobrodelni namen, kakor je bil ranjki to določil.

Ker doslej enake bratovščine po deželi še nimamo, — ker so mesečni doneski tako neznatni, da si teh nekoliko krajcarjev tudi najubožnejši delavec lahko prihrani, — in ker bi razširjanje te bratovščine bolje ko marsikaj drugega spodbujalo ljudstvo k večji varčnosti tudi v malih stvaréh, nadejamo se, da bode čast. naša duhovščina pri svojih župljanih ves svoj upliv porabila v to, da se kolikor mogoče veliko udov za bratovščino oglasi, ter želimo, da bi se v kratkem našla v vsaki hiši po Slovenskem vsaj po ena knjižica te pogrebne bratovščine.

Znanstvene stvari.

Zapisnik 43. odborove seje Matice Slovenske

v Ljubljani 18. decembra 1878.

(Konec.)

Za nove poverjenike so se izvolili gospodje: M. Lendovšek, vikar v Ptujju za okraj Ptujski, Damijan Pavlič, vikar v Zagorji, za Pivko, L. Svetec za okraj Litijski, dekan Jož. Kragelj za okraj Tolminski. Poverjenišče cerkniško razdeli se v dva okraja, ker je za enega preveliko; okraj cerkniški, ki bode imel za poverjenika gosp. župana Krašovica, pa okraj starotrški, kateremu bode poverjenik gosp. trgovec Vilar v Pudobu.

V imenu odseka za izdavanje knjig poroča soglasno s prof. Zupančičem g. Klun o prof. Jesenkovi „Zgodovini starega veka“ za višo gimnazijo. Po obširnem razgovoru odbor sklene, gosp. profesorju odgovoriti, da za sedaj, ko še nikakoršnega upanja ni, da bi zgodovina v slovenskem jeziku postala v srednjih šolah šolska knjiga, Matica ne more v natis dati ponujane mu lepe knjige; naj bi pa ta odlok ne odvrnil velecenjenega pisatelja, pripravljati rokopis naslednjih „dveh vekov“, dovrševati že pričete zgodovine za nižje srednje šole, priličnih monografij za „letopis“ itd.

Tako tudi v imenu odsekov poroča soglasno s prof. Marnom g. Stegnar o „Ruski povesti“ (stara